षस्याधरा, स्त्री, (खस्यक् प्रोनितं धरतीति। श्वस्त्र् + ए + अच्।) चर्मा। इत्यामरटीकायां भर-तादयः॥

श्रक्षपाटी, स्त्री, पं, (न + सप् + काट्।) रक्षधारा इत्यमरटीकासारमुन्दरी।

असेचनकं, चि, (न सिखते मने। यस्मिन्। न + सिव् + च्युट्। संज्ञायां कन्।) यस्य दर्शनात् हमे रनो नास्ति तत्। अत्यन्तिप्रयदर्शनं। इत्यमरः। याद्याके देखिया हिप्तर भ्रोष ना इय रमन वस्तु। ("नयनयुगासेचनकं मानसहस्यापि दुष्पापं"। इति साहित्यदर्गले॥)

खसीम्यस्वरः, त्रि, (बसीम्यः कठोरः सरे। यस्य।) काकवत् मन्दसरयुक्तः। तत्पर्थ्यायः। खसरः २।

इयमरसिंहः॥

खसीछवं, की, (न सीछवं। नज्समासः) खप्रशंस-नीयत्वं। खण्णोमनत्वं। खनातिष्रखं। नज् पूर्व्वात् सुदृश्क्दात् भावे खाप्रत्ययः॥ ("गमनमलसं गून्या दृष्टिः भरोरमसौछवं"। इति मालतीमाधवे। खलद्वारणास्त्रे स्मरदृणाभेदः। यथा साहित्य-दर्पये। "खसौछवं मलापत्तिस्तापस्तु विरङ्-चरः"॥)

सक्तः, पुं, (सस्यन्त रिविक्रिका यस्मिन्। सस् + त।)
सक्ताचनः। पश्चिमाचनः। तत्पर्यायः। चरम
स्माम्यत् २। इत्यमरमेदिन्यौ ॥
("विड्म्यत्यक्तनिमयस्र्यम्"। इति रघः।
"सङ्खिश्खर्यवे नानातीर्यसमाजुनम्।
चकार रतसंकीर्यं भूथोऽन्तं नाम पर्वतं"॥
इति हरिवंशे।)

जमात् सप्तमस्थानं। इति दीपिका॥
चन्नं, (व, (चन् + का।) चिप्तं। चवसानप्राप्तं। इति
मेदिनी ॥ ("पतिरपात्तसंज्ञा मितः"। इति
माजतीमाधने ॥ "निरक्तगाभीर्थमपात्तधेर्थं"।
इति मावे॥ सूर्य्याक्तगमनं। "कर्जाज मक्तसमयेऽपि सताम्"। इति मावे॥
तथा कुमारसभने २।२३।
"यमोपि विजिखन् भूमिं दखेनाक्तिनितित्वा।
कुक्तेसिमझमोवेपि निर्व्वानाजातनाधवम्"॥)

खसां, ज्ञी, भ्रत्यः। इति हेमचन्द्रः॥ खस्तकः, पुं, (खस्त + कन्।) मोद्यः। निर्मागः। इति त्रिकाग्रद्भोयः॥

बक्तम्, ख, (बक् + तम्।) चदर्शनं। इत्यमरः॥ (राज्यमक्तमितेश्वरम्' इति रघः॥)

चक्तमती, स्त्री, (चक्तं चततीति । चक्तम् + चत् + चच् + गौरादिलात् छीष्।) शालपर्वी दक्तः। इति शब्दरसावली ॥

चन्तातः, नि, (चन्तं गतं चर्षं मानिन्धं यसात् ।) चगाधः। चतिगभीरः। इति हेमचन्द्रः।

अस्तावनः, पं, (खसाय खचनः। यदा खसः पिय-मोऽचनः) खस्तिगिरः। पिखमाचनः। इति प्रव्रद्भावनी। (''बस्ताचनचूड्रावनिकिनि भगवति कुभुदिनीनायके चन्द्रमसि"। इति दितोपदेशः॥) बक्तादिः, पुं, (बक्तः पश्चिमोऽदिः पर्वतः।) बक्ता-चलः। इति त्रिकागृङ्गोषः।

चिति, च, (श्रम् + स्तिक्) विद्यमानता। तत्पर्यायः सत्त्वं २। इत्यमरः ॥ धस्धातोस्तिपि इते-ऽप्येतदृषं ॥ (यथा चानको।

"ऋतियंशीनकश्चेन राजा भार्यातयेन च। श्रक्तिनास्तिन जानन्ति देष्ट्रि देष्टि पुनः पुनः"॥)

चित्तमान्, त्रिः (चित्ति विद्यमानमिति विद्यते यस्य चित्त + मतुष्।) धनी इति हेमचन्द्रः ॥

चन्, ख. (चन् + तुन्।) चङ्गोकारः। चन्नया। पीड़ा। इति विश्वमेदिनौ। चनधातोः तुपि-कतेऽप्येतमूपं स्थात्॥

अस्यानं, क्रो, (न स्वानं। नज्सभासः।) भर्त्सनं। निन्दा। इति जिकाखप्रेवः॥

चक्तं, की, (चस्ते चिप्ते यत्। चस् + द्रत्।)
प्रहारयोग्यद्रयमात्रं। हातियार इति मावा।
तत्पर्यायः। चायुधं २ प्रहर्यं ३ प्रस्तं ४ । इत्यमरः ॥ खद्रः ५ । धनुः ६। इति मेदिनी। चेपनयोग्यवाकादि। इति रायमुकुटः ॥ ("प्रयुक्तमप्पस्तसिती रुपा स्यात्"। "प्रताहतास्त्रो गिरीक्षप्रभावात्"। इति च र्षः॥) तिव्रस्पनं यथा,—
"दक्षसाध्यं यती राज्यं स दक्षः क्षास्तसंत्रितः।
चस्त्रािव भूमिपानानां निरूप्यन्ते ततः क्रमात्"।
चय गवाना।

"खद्गचर्मा धनुर्जागी शन्तमन्ती तथापरी। बर्द्धचन्द्रस नाराचः शक्तियछी तथा परे। परस्यक्रमूते च परिधस्तिमादयः। बस्तमेदाः समुह्दिष्टाः स्रीमङ्गीनमहीमुना"॥ वात्यन्तु।

"खरून्तु हिविधं प्रोक्तं निर्मायं मायिकन्त्रया। खद्गादिकन्तु निर्मायं मायिकं दहनदिकं ॥ दहने।ऽय जलं काछं लोहं प्रव्दादयक्तथा। तप्ततेलादिक द्वेव मायिकस्यास्त्रमुखते ॥ खड्गादीनान्तुगग्रा पूर्वमेव निद्धिता। सस्तात्मनेव निर्देष्ट :कवचादिरपीस्थते"॥ इति युक्तिकस्पतकः॥ ॥॥

सङ्गचर्मादि परीचा तत्तक्दे द्रय्या ॥ यस्त्रकारतः, पुं, (कस्तं कारत्क इत । वागास्त्रस्य कारकाञ्चतित्वात्।) वागः। इति चिकाग्रक्षेतः॥ यस्त्रकारकः,पुं, (यस्त्रागां कारकः।) यस्त्रकिमाता। प्रस्त्रिनिमायकः। याग्यकारः। यस्त्रकारी॥

अस्ति चिकित्सकः, पुं, (अस्त्रेण चिकित्सतीति। अस्ति + कित् + खार्थे सन् + खुन्।) प्रस्तवैदाः ॥ ("हेद्यादिष्यनभिद्यो यः खेद्दादिषु च कम्मेषु"। इत्यादि सुत्रतः॥)

चस्तिन्त्, सी, (चस्तं चस्ताधातनं त्रशादिकं नयति निवारयति । चस्त + जि + किष्।) रुक्तविश्वेषः। कवाट्वेदु इति खातं। कवाड्वयुया इति केचित्। चस्य पर्थायः। कवाटवक्रशस्टे दंख्यः। चस्त्रजित् इति च पाठः। इति रक्तमाला॥

बस्तमार्जीः, पुं, (बस्तं मार्षि । बस्त + सन् + बस्।) बस्तमार्ज्जकः । प्रानकरः । तत्रायीयः । प्रस्त- मार्जः २ । खसिधावः ३ । खसिधावकः ४ । इति गुरुरह्मावली ॥

अखसायकः, एं, नाराचास्त्रं। समुद्यनौहमय-वाग्यः। इति ग्रन्दमाना॥

बस्तागारं, क्षी, (बस्तावामागारं।) बस्तरस्तव-यहं। सेनाखाना इति पारस्यभाषा। तत्पर्यायः। बायुधागारं २। यथा,—

"खापना जातितल्जः सततं प्रतिजाग्रता। राजः स्यादायुधागारे दत्तः कर्मास चीदातः"॥ इति मात्ये १८८ चथ्यायः॥

बस्तागारः, एं, बस्तरच्चायरहं। सेनाखाना इति भाषा॥

षस्यागं, चि, (षस्यामस्यितिं गक्ति प्राप्नोतीति। षस्या + गम + ह।) खगाधं। खतिगभीरं। इति हेमचन्द्रः॥

बस्यामं, चि, (ब्रस्थामस्थितिं हन्तीति। बस्या+ इन + बप्!) बतलस्पर्शे। इति हेमचन्द्रः।

षस्यानं, जि, (नास्ति स्थानं प्राप्तस्यां यत्र) खतल-स्पर्धे। इति जटाधरः॥ मन्दस्यते स्तीं॥ ("षस्याने पतितामतीवमञ्चतामेतादृश्री स्थाद्गितः"। इति नीतिप्रपद्धे।)

बस्यायं, ति, बगाधं। स्वीयते यत्रेवधिकरणवाचे वित्र कते पञ्चादादनाद्यन्प्रत्यये स्वायं ततो न स्वायमस्वायमिति नन्यमासिनव्यमं।न सम्भ-वित स्वायः स्थितियेत्र इति केचित्॥

चखायी, [न्] जि, खितिरहितः। नम्बरः। खातुं श्रीनमस्रित श्रीनार्षे शिनि खायी, न खायी चखा-यीति नज्समातनिष्यतः॥

चसारं, ति, (चसामस्थिति राति। चसा+रा +ड!) चतत्तस्पर्शे। चगार्थ। इति शब्द-रतावती॥

बस्थावरं, स्ती, स्थावरेतरहर्थं। जङ्गमवस्तु। न स्थावरं बस्थावरं इति नज्समासनिष्यद्वं।

षस्यावरं, त्रि, (न स्यावरम्। नजसमामः।) स्या-वरेतरम्बं। जङ्गमवस्तु। इति स्मृतिः॥

अस्य, सी, (अस्यते चिप्पते यत्। अस् + विश्वन्।)

गरीरस्यसमधातन्तर्गतधातुविश्वेषः। हाड् इति

माषा। तत्यक्षादि श्रारीरश्रन्दे दृष्ट्यं ॥ तत्
पर्यायः। कीकसं र कुल्यं ह मेदोजं ८। इत्य
मरादयः॥ (अस्यिखरूपाद्यक्तं भावप्रकाशे।

"मेदो यत् साधिना पक्षं वायुना चातिश्रोषितं।

तदस्यसं क्षां जभते स सारः सम्बेवियहे॥

अस्यसार सार्येषा तिष्ठन्ति भृवष्टाः।

अस्यसार स्ताया देषा प्रयन्ते देष्टिनां भृवं॥

तस्मा विश्वित्व स्त्रासं सु श्रीरिकाम्।

अस्यीन न विनग्रन्ति सारा रतानि सर्व्याः॥

"मेदसो दिस्य ततो मन्ना मन्नतः सुक्तसम्भवः"॥

इति सुन्नतः॥

चीिय संबद्धान्यस्थिशतार्ति वेदवादिनो भावन्ते। श्रुस्यतत्र्येषु चीर्य्यवशताति। तेषां सर्विश्वमस्थि-श्रुतं श्राखासु। सप्तदशोत्तरं श्रुतं स्रोति पार्त्य-एसोदरोरस्यु। योवां प्रवृद्धं चिष्रद्धिः। एव-